

Aswoensdag 17 februari 2021 Don Boscogemeenschap Kessel-Lo
We delen de weg naar binnen, dichterbij onszelf, dichterbij anderen en bij de Ander.

Welkom en duiding

Vandaag begint de veertigdagentijd
waarin wij luisteren naar de profeet Joël:
scheur uw hart in en niet uw gewaden
keer terug naar de Ene, uw God.
Wij gaan de weg naar binnen
naar het hart, naar de wortels.
Wij staan in waarachtigheid
en ontvangen leven in overvloed.

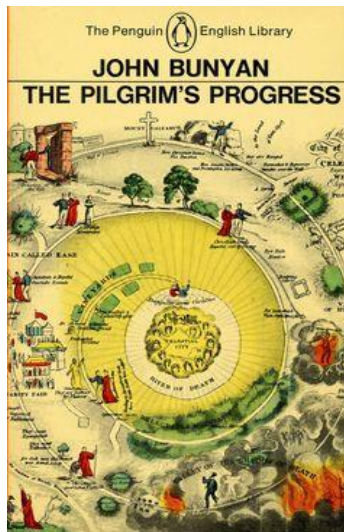
Dit doet Jezus in de bergrede
waarin hij het geweld in de kiem smoort:
heb je vijand lief, bied je andere wang aan.
Maskers vallen af, geen schone schijn.
Vandaag start Broederlijk Delen haar
campagne
in solidariteit met alle partners in het Zuiden.

In het bijzonder met CENDA in Bolivia,
de boerenorganisatie COPMIKWI in Kwilu, Congo
en Theater Day Productions in Gaza, Palestina.
Waarover meer in onze eerste zondagsviering van de vasten.

Gaan naar het hart
is **geen individueel** gebeuren.
Het is een gezamenlijke opdracht
voor de hele gemeenschap:
samen structurele veranderingen mogelijk maken.
Een ketting met schakels, symbool voor ons zoeken naar
wat verbindt, is het symbool van deze aswoensdag.

Ik verwijs hier graag nog eens naar
The Pilgrim's Progress, vertaald
in het Nederlands: De voetstappen
of de reis van de pelgrim, een Engels
boekje uit 1675 waarin de facetten
van het geestelijk leven allegorisch
worden uitgebeeld in ontmoetingen
met levende personen en de attributen
die ze dragen.
De rugzak van de hooftpersoon of pelgrim,
stelt de zonde voor. Onderweg ontmoet
hij onder ander de Onkunde, de Evangelist,
Bijbedoeling en de Geldebeminnaar.

Zijn route is spiraalvormig, naar het centrum, het hart van de zaak. De spiraal (of de verwant, het labyrint) als voorstelling van een spiritueel pad, vind je ook veelvuldig terug in verschillende kerken, waarvan de kathedraal van Chartres waarschijnlijk de bekendste is. Het centrum is altijd al in zicht, maar de weg er naar toe is soms heel verwarrend en tegenstrijdig, je lijkt niet vooruit te gaan, maar eens in de nabijheid van het centrum lijkt het vanzelfsprekend en kan je niet begrijpen wat je nu zo veel moeite heeft gekost. Een spiraal, een labyrint, een mysterie, wie zal het zeggen?

Zegengebed en kruisteken:

Gezegend het licht van deze morgen.
 Gezegend ieder woord dat kracht geeft en bezielt.
 Gezegend ieder van u, om wie je bent,
 om wat ons samenbrengt,
 in naam van wie wij noemen:
 Vader, Zoon en Geest.

Contemplatie en spijtbetuiging

Bij het begin van deze vasten
 keren wij ons tot U met heel ons hart.
 Om onszelf te hervinden.
 Om het oude los te laten en nieuwe wegen te gaan.
 Bidden wij om ontferming.

Wees mij genadig Gij die genade zijt.
 Ik zie de wereldbrand die ik gesticht hebt.
 Het volstrekke dat ik heb geschonden.
 Was mij schoon
 en ik zal witter worden dan sneeuw.
 Geef mij een nieuw hart.
 Zend uw Geest
 dat ik herschapen word.

Een begeleidend lied: [Blijf bij mij, Heer.](#)

Je kan het beluisteren door op de onderlijnde titel te klikken.

Blijf bij mij Heer, als 't zonlicht niet meer straalt.
Blijf met mij, Heer, als straks de avond daalt.
Als vrienden henengaan in stormgetij,
blijf Gij ter hulp gereed, o blijf met mij.

Wat is hier blijvend, dat het hart verheugt,
ach, nimmer geeft ons d'aarde blijvend vreugd.
Alles snelt henen, glorie gaat voorbij;
maar Gij, die niet verandert, blijf met mij!

Als in de doodsvallei ik eens zal staan,
en 'k zie de poorten voor mij opengaan
en Gij mij d'ogen sluit, dan juich ik blij,
in leven en in dood waart Gij met mij.

Openingsgebed

Vader van het leven.

U roept ons weg uit de drukte
en het bikkelarde van tegenstrijdige belangen
om stil te worden
en terug te keren naar het hart.
Hier kan uw woord gehoord worden,
is uw adem voelbaar
en leren wij opnieuw gerechtigheid.
Jezus gaat er ons in voor
vandaag en de dagen die komen
een hele vastentijd lang.
Het moge gebeuren! Amen.
de weg naar binnen
vasten solidariteit

Liedsuggestie: [Oh Vader van het leven](#), in samenzang. Klik op de titel om het lied te beluisteren.

Enkel het [orgelspel](#) met de tekst én met een inleiding van Koen Holtzapffel, kan je beluisteren door op orgelspel te klikken. Wie liever gewoon het lied beluistert, kan starten op 2:40)

Plant een boom! Neem vandaag (of een andere dag) deel aan de plant-een-boom-actie van Ecokerk.

(Lees er alles over pagina 9 bij info bij de vieringen)

10

Bij de ritus van het askruisje dat in enkele kerken in onze pastorale zone wordt aangeboden.

Terugvallen op wie we maar zijn als mens,
uit stof en as opgestaan, uit klei geboetseerd
en tegelijk beziel met de adem van God.
Het moet voldoende zijn.
We moeten ons geen grotere maat aanmeten.

Zo mogen we met onszelf leven,
mogen we een ander toegewijd zijn.

Laat ons gedenken dat wij mensen mogen
staan
in de ruimte van dit heelal.
Die kwetsbare ruimte is ons gegeven
met zoveel levenskansen
dat we met eerbied de aarde onder onze
voeten
mogen betreden en bewerken.
Ten dienste van al wat leeft.
Daarom willen we bidden en zingen:

-

[Wie zijn leven](#) (Klik op de titel om dit lied te beluisteren en eventueel mee te zingen.)

[Wie zijn leven niet wil geven,](#)
[niet wil delen met zovelen,](#)
[met een ander, gaat verloren.](#)
[Wie wil geven, wat hij heeft,](#)
[die zal leven, opgegeten,](#)
[die zal weten dat hij leeft.](#)

Zo hoog als de hemel is boven de aarde
welft zich zijn genade over hen
die eerbied hebben voor Hem.
Als een vader die zich over zijn kinderen
ontfermt,
zo gaat de Eeuwige met ons om.
Hij kent ons en weet dat wij gemaakt zijn
uit het stof van de aarde.
Wij mensen, onze dagen zijn als gras,
als bloemen op het veld,
door de wind bewogen en snel verwelkt.
Maar de liefde van de Eeuwige, zij blijft
voor hen die zijn verbond bewaren,
zijn woord ter harte nemen en het volbrengen.
(Uit psalm 103)

A [Wie zijn leven niet wil geven,](#)
[niet wil delen met zovelen,](#)
[met een ander, gaat verloren.](#)
[Wie wil geven, wat hij heeft,](#)
[die zal leven, opgegeten,](#)
[die zal weten dat hij leeft.](#)
Asoplegging

Mag deze as voor jou
teken zijn van hoop en geloof,
van ommekeer en nieuw begin.

Eerste lezing uit de profeet Joël 2, 12-18

Oproep tot bekering

Zo spreekt God de Heer:

'Keer nu terug tot mij met heel je hart
en begin te vasten, te treuren en te rouwen.
Niet je kleren moet je scheuren,
maar je hart.

Keer terug tot de Heer, jullie God,
want Hij is genadig en liefdevol,
geduldig en trouw,
en tot vergeving bereid.'

Misschien herroept Hij zijn vonnis,
komt Hij erop terug
en laat Hij toch iets van zijn zegen over,
zodat jullie weer graan en wijn
kunnen offeren aan de Heer, jullie God.
Blaas de ramshoorn op de Sion,
kondig een vastentijd af
en roep op tot een plechtige samenkomst.
Breng het volk bijeen,
laat heel Israël zich reinigen.

Breng de oude mensen tezamen,
verzamel de kinderen,
ook de kleintjes aan de borst.
Laat de bruidegom opstaan van het bruidsbed,
laat zijn bruid het slaapvertrek verlaten.
Priesters, dienaren van de Heer,
hef een smeekbede aan in de tempel,
tussen altaar en voorhal:

'Ach Heer, spaar uw volk, uw eigendom,
geef het niet prijs aan spot en hoon van andere volken.

Waarom zouden zij mogen schimpen:

"En waar is nu hun God?"

Dan zal de Heer het opnemen voor zijn land
en zich ontfermen over zijn volk.

Duiding

Een heel herkenbare situatie. In het voorgaande hoofdstuk van Joël krijgen we een apocalyptisch beeld van de dag van de HEER, monsterlijke strijdmachten, vuur, macabere bestormingen, niets lijkt nog zeker en nergens is er een houvast of een veilige haven. "De aarde beeft voor hen (die hemelse strijdkrachten), de hemel siddert, " klinkt het. Een ravage van kosmische orde barst los.

Iets dat we helaas vandaag maar al te goed kennen, de angst en de onzekerheid die de COVID-pandemie met zich meebracht én meebrengt.

We worden teruggeworpen op onszelf, maar het voelt als platgeslagen worden.

Misschien kan de liturgie, ook al is het afstandsliturgie onze mentale krachten doen herleven. Dat is wat het fragment uit hoofdstuk 2 van Joël probeert te doen. Het roept ons op tot een gezamenlijke inspanning. (Ook al moet die in ons geval veelal vanin isolatie achter gesloten deuren worden geleverd) Misschien helpt het te weten dat, er nog anderen

zijn, die eveneens proberen die strijd vol te houden, net zoals een dat volk ten tijde van Joël. Misschien moeten we allemaal een beetje profeet zijn. Een ramshoorn hebben we niet ter beschikking, maar een kaartje versturen of instoppen bij de mensen die niet meer buiten durven of kunnen komen, een klop het raam en een zwaai of een raamconversatie, kan een kleine zuurstofkuur zijn voor jezelf en voor je medemens.

Broederlijk Delen wil de oproep van Joël ook betrekken op de Noord-Zuidsolidariteit, wat wij in het (ruim rijkere) Westen als vanzelfsprekend of toegankelijk beschouwen, is dat in het Zuiden niet.

Of erger, wat hier in overvloed voor handen is, heeft vaak een schaduw van verdrukking ergens anders in de wereld achtergelaten. We moeten delen en we moeten veranderen en dat is niet makkelijk. Als je dat met een groep kan doen en je elkaar kan waarschuwen voor struikelstenen of terug recht helpen na een val, heb je meer kans om vol te houden en om daadwerkelijk iets te bereiken.

Ook hier gaan we tijdens de volgende zondagen concreter op in.

Luisterlied: [Hoe ver te gaan?](#) (Klik op de titel om het lied te beluisteren)

Psalm 51

Een lied van David. Voor de leider van het koor. Hij maakte dit lied toen de profeet Natan bij hem was gekomen, nadat hij met Batseba naar bed was geweest.

God, heb alstublieft medelijden met mij,
omdat U liefdevol bent.

Doe weg wat ik verkeerd heb gedaan,
omdat U goed bent.

Was mijn ongehoorzaamheid van mij af.

Vergeef me mijn slechte daden.

Want ik weet dat ik verkeerd heb gedaan.

Ik moet er aldoor aan denken hoe ongehoorzaam ik aan U ben geweest.

Tegen U heb ik verkeerd gedaan, tegen U alleen.

Ik heb iets gedaan wat U heel erg vindt.

U had gelijk toen U mij veroordeelde.

Toen ik werd geboren, zat het kwaad al in me.

Al vanaf het moment dat ik ontstond, heeft het kwaad mij in zijn macht.

Maar U wil dat ik goed en eerlijk ben.

Dat uw wijsheid in mijn binnenste is.

Reinig mij, dan ben ik weer helemaal schoon.

Was mij, dan is mijn hart weer witter dan de sneeuw.

Heer, U heeft me gestraft.

Laat me nu ook weer blij zijn,

laat me weer kunnen juichen.

Vergeef me dat ik U ongehoorzaam was, Heer,

doe al mijn slechte daden weg.

Geef me een zuiver hart, God!

Maak mijn geest nieuw en sterk.

Stuur me niet bij U vandaan.

Neem uw Heilige Geest niet van mij weg.

Maak me weer blij over uw redding.

Maak me gewillig om U te gehoorzamen.
Dan zal ik slechte mensen leren hoe U wil dat zij leven.
Dan zullen ze U gaan dienen.

Heer, ik ben schuldig, want ik heb iemand vermoord!
Neem alstublieft mijn schuld van me af.
Want U bent de God die mij redt.
Dan zal ik over U juichen.
Heer, laat me U prijzen.
Laat me vertellen over wat U heeft gedaan.
Want U geniet er niet van als ik U nu offers zou brengen.
Als U offers van mij wilde, zou ik U die geven.
Maar het gaat U niet om brand-offers.
Het offer waar U naar verlangt, is,
dat ik werkelijk spijt heb van wat ik heb gedaan.
U stuurt nooit iemand weg die werkelijk spijt heeft.

Wees goed voor Sion, omdat U goed bent.
Bouw de muren van Jeruzalem weer op.
Geniet weer van de offers, Heer,
gebracht door mensen die leven zoals U het wil.
Geniet weer van de offer-dieren die worden verbrand,
de stieren die op uw altaar worden geofferd.

Duiding

Ik kan me inbeelden dat het moeilijk is om jezelf te verplaatsen datgene waarvoor David hier tot inkeer komt, het tot zich nemen van Batseba, een gehuwde vrouw en daarenboven op een laffe manier, zijn overspel proberen te verbergen en als dat niet lukt nog misbruik maken van zijn macht als koning om haar echtgenoot vooraan te laten sneuvelen in de strijd. Een strijd die die echtgenoot voert in aandoenlijke loyaliteit voor David. David wil zijn verhouding met God terug herstellen, de zaken terug in evenwicht brengen. Iets wat Broederlijk Delen ook dit jaar weer in de schijnwerper wil zetten door op te roepen tot allerlei deelinitiatieven en het leven in gemeenschap te versterken.

Mij deed deze psalm, denken aan een oefening in kleinheid, of beter nederigheid. En ik moest aan de bekende verzen van de Overijse dichteres Alice Nahon denken:

't is goed in 't eigen hert te kijken, nog even vóór het slapengaan,
of ik van dageraad tot avond, geen enkel hert heb zeer gedaan, ...

En zoals ik in mijn inleiding al sprak over die spiraal naar jezelf, kan je deze oefening invoeren voor jezelf.

Voor het slapengaan je dag onder de loupe nemen,
hoe je gereageerd hebt,
hoe je je voelde,

of je iemand gekwetst of tekort gedaan hebt
en dat kan evengoed over 'jezelf te kort doen' gaan.

Een tweede oefening (en ik weet dat ik hier het warm water niet uitvind, maar herhaling is zowel de moeder van de pedagogie als die van de liturgie ;-):

bedenk voor het slapengaan drie zaken (het mogen er ook meer zijn) waarvoor je dankbaar bent.

Extra vitaminekuur: expliciteer je dankbaarheid tegenover iemand of iets. Twee voorbeelden (op het gevaar af te belerend te zijn):

Je kan tegen iemand of iets zeggen of zelfs tegen jezelf: Wat ben ik blij dat het mooi weer is vandaag.” Dat is laagdrempeliger dan tegen iemand danku te zeggen voor iets dat hij of zij voor je gedaan heeft, en is misschien klinkt het flauw, maar het geeft je een kleine positieve genster in je hoofd. En gensters kunnen in tijden van spirituele droogte heel veel in vuur en vlam zetten, ook al moet je het met vallen en opstaan veertig dagen volhouden (en liefst nog langer).

Evangelie uit Matteüs hoofdstuk 6, 1-6. 16-18 - Ga weer de weg naar binnen

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

“Denkt er om:

beoefent uw gerechtigheid niet voor het oog van de mensen,

om de aandacht te trekken;

anders hebt gij geen recht op loon

bij uw Vader, die in de hemel is.

Wanneer gij dus een aalmoes geeft,

bazuin het dan niet voor u uit,

zoals de huichelaars doen in de synagoge en op straat,

opdat zij door de mensen geprezen worden.

Voorwaar, Ik zeg u:

Zij hebben hun loon al ontvangen.

Als gij een aalmoes geeft,

laat uw linkerhand dan niet weten wat uw rechter doet,

opdat uw aalmoes in het verborgene blijve;

en uw Vader, die in het verborgene ziet

zal het u vergelden.

Wanneer gij bidt,

gedraagt u dan niet als de schijnheiligen,

die graag in de synagogen

en op de hoeken van de straten staan te bidden

om op te vallen bij de mensen.

Voorwaar, Ik zeg u:

Zij hebben hun loon al ontvangen!

Maar als gij bidt,

ga dan in uw binnenkamer,

sluit de deur achter u

en bid tot uw Vader, die in het verborgene is;

en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.

Wanneer gij vast,

zet dan geen somber gezicht, zoals de schijnheiligen;

zij verstrakken hun gezicht

om de mensen te tonen dat zij aan het vasten zijn.

Voorwaar, Ik zeg u:

Zij hebben hun loon al ontvangen.

Maar als gij vast,

zalf dan uw hoofd en was uw gezicht
om niet aan de mensen te laten zien, dat gij vast,
maar vast voor uw Vader, die in het verborgene is
en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.”

Duiding

Het tweede deel van Jezus' beschouwing horen wij
vandaag in het evangelie. Jezus neemt de drie vormen
van joodse godsvrucht op de korrel: het geven van
aalmoezen, het gebed en het vasten. Hij gaat naar de
wortel en fileert ze als het ware. De hypocrisie, de
schone schijn doorstaan 'zijn staan in waarheid' niet.
De maskers vallen af!

Jezus inspireert ons tot structurele veranderingen met
het oog op een transparante samenleving. Wat betekent dit voor ons land? Wat betekent
dit voor Bolivia,
Congo, Israël/Palestina, landen waarmee Broederlijk
Delen ons dit jaar een spiegel voorhoudt.

Durven wij aan onszelf en aan elkaar toegeven hoe erg we aan onze rust en onze
levensstandaard gehecht zijn? Kunnen wij in die spiegel kijken die Broederlijk Delen ons
voorhoudt?

Eerlijk gezegd: ik worstel daarmee en er zijn tijden dat ik bij mijzelf de energie niet vind om
in die spiegel te kijken, dat ik liever onder mijn dekentje dat waarschijnlijk in een
sweatshop is gemaakt, wegkruip.

Misschien komt daar de gemeenschap bij kijken: mensen die je durven aanspreken, maar
ook zacht dat dekentje of schaamlapje durven en kunnen en mogen van je wegtrekken,
het bespreekbaar maken, kleine stappen zetten, die toch doortastend zijn en elkaar
overtuigen dat het toch de moeite is.

Ik laat de tekst verder spreken voor zichzelf, hoe moeilijk het soms is om het goede alleen
maar te doen omwille van het goede, omdat jij nu eenmaal het potentieel aan goed doen
in je hebt, omdat je iets kan doen en niet te gaan rekenen, hopen of verwachten dat er
erkenning, beloning of rekenschap zal worden gegeven aan jou.

Hartskracht, coeurance, ik wens het jullie (en mezelf) van harte!

Voorbeden

We staan voor een tijd van bezinning en gebed, van
vasten en ommekeer, van solidariteit.
Bidden we tot God, onze gids op deze weg:

We verlangen naar een gemeenschap waar niemand
vasthangt aan uiterlijk vertoon en angst heeft om wat
anderen zullen zeggen, vragen of doen.

We verlangen naar een wereld waar vasten geen leeg
begrip is, maar teken van oprechte solidariteit; in het

bijzonder met CENDA in Bolivia, de boerenorganisatie COPMIKWI in Congo en Theater Day Productions in Gaza (Palestina), partners van Broederlijk Delen.

We verlangen naar een transparante samenleving en al kunnen we in veertig dagen de wereld niet veranderen, toch inspireert Jezus ons om niet stil te blijven staan, maar de weg naar binnen te gaan en van daaruit de kracht te halen om verder te gaan.

Bidden we om daadkracht en positieve motivatie om vanuit stilte en bezinning te werken aan structurele veranderingen, zodat een betere samenleving werkelijkheid wordt.

Luisterlied: [Ubi caritas et amor](#) (x2), deus ibi est.
Daar waar naastenliefde en genegenheid is, daar is God.
(Klik op de titel om te luisteren.)

Bezinning na de communie

Vasten.

Niet nog meer, nog groter.
Maar net andersom.
In kleine dingen vreugde kennen.
En die uitstralen
als mens van vuur,
van deemoed en van aarde.

Vasten,
Tot het aan je ziel knaagt.
En het diepste weten
weer is blootgelegd.
Zodat geen ander brood
door onze handen gaat
dan het gedeelde.

Vasten.
Hongeren naar kwaliteit
om vaste grond te vinden.
En voetje voor voetje
de lange weg te leren gaan
van leven door sterven
naar duizendvoudig leven.

(Kris Gelaude)

Slotgebed

Nu deze vastentijd
ons bij de wortels brengt
van uw bevrijdend woord
en het evangelie voluit laat spreken,
bidden wij om uw stuwende kracht, Ene.

Doe ons uitgroeien tot mensen
naar uw beeld en gelijkenis
om gedurfde stappen te zetten
die naar vervulling leiden. Amen.

Zegen

Uit het diepste van mijn hart wens ik jullie de zegen Gods toe, en dat in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest, Amen

Zending

Mogen we jullie nog vragen om na te denken over deze vraag. Normaal gezien zouden we die uitdelen in de viering en jullie vragen om ze mee te brengen naar de volgende.

Uiteraard mag je steeds je antwoorden via mail of via de bus van de voorganger van dienst van de volgende viering steken. Dat mag ook anoniem.

Concreet: deze viering werd door Hermien samengesteld en die van deze zondag 21 februari ook. Je antwoorden mogen ofwel via mail naar miendentandt@gmail.com of in de brievenbus of onder de deur in de Koning Albertlaan 116 in Kessel-Lo.

DEELKAARTJE: • 1ste zondag: Kiezen is niet gemakkelijk: met welke keuze voor de